

'ఇంత సంతోష సమయంలో నువ్వేంటే అలా పట్ట నట్టు కూర్చున్నావు? సే నమ్థింగ్ యార్'

పెళ్లి కుదిరిన సందర్భంగా ముగ్గురు ప్రాణస్నేహితురాళ్లకి ట్రీట్ ఇస్తున్న రుధిర తానుగా అడగలేకపోయినా, కలిసినప్పటి నుంచీ సంహిత వాలకం గమనిస్తున్న మేఘన ఉండబట్టలేక అడిగేసింది.

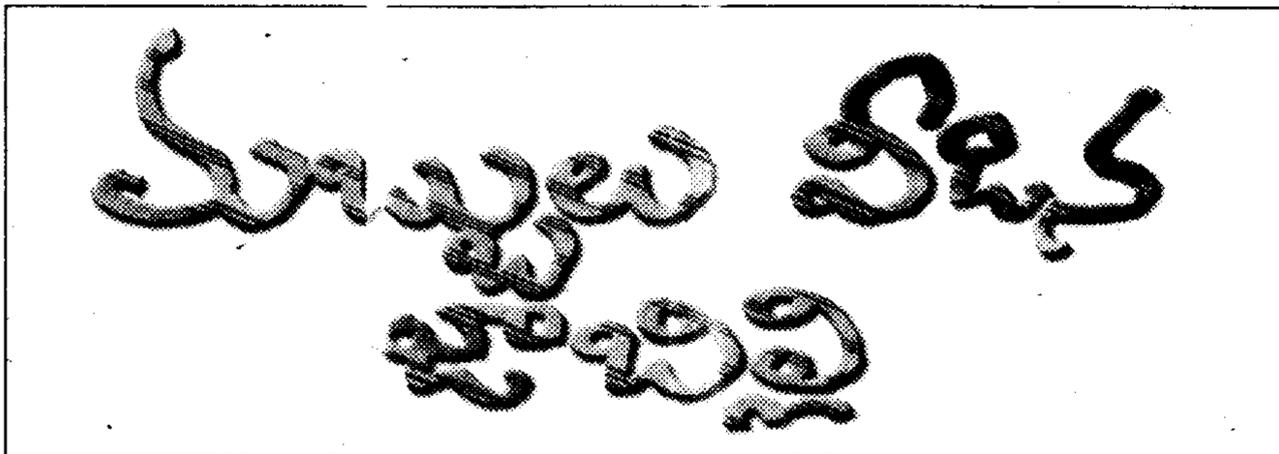
అప్పటిదాకా మేగజైన్ తిరగొస్తున్న సంహిత వుస్తకం మూస్తూ నిట్టూర్చింది.

"ఊ... దేరీజ్ నథింగ్ టుసే"

ఆ సమాధానం విన్న రుధిర మేఘన, ప్రజ్వల ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నారు. రాళ్లని మరింత ఆశ్చర్యానికి గురిచేస్తూ చెప్పడం మొదలైంది సంహిత.

తెలుసు?" ఇండైరెక్టుగా సంహితకు చురకంటించింది ప్రజ్వల.

"ఓకే. రుధిరది పెద్దలు కుదిరిన పెళ్లి కాబట్టి, కాబోయే భర్త ఎలాంటివాడో రుధిరకింకా తెలియదుకా బట్టి, వ్యూచర్లో వాళ్లిద్దరికీ గొడవలయ్యే అవకాశం వుంద న్నావంటే... సరే ఒప్పుకుంటాం!" సంహితనే నూటిగా

"రోటీన్గా పెళ్లిచూపులు జరిగాయి. అలాగే రోటీన్గా పెళ్లి జరిగిపోతుంది. అంతకంటే రోటీన్గా హనీమూన్. ఆ తర్వాత అసలు కథ మొదలై ప్రధాన బలహీనతలు భార్యకీ, అవిడలోని మైనస్ పాంట్లు ఆయనకీ తెలిసి పోయి, ఒకరిపై ఒకరు అయిష్టాని పెంచుకుని, గొడవలు పడుతూ, సర్దుకుపోతూ, ఇటు కలిసి బ్రతకలేక, అటు తెగించి విడిపోలేక, అలాగే రోటీన్గా అవస్థలు పడడమేగా పెళ్లంటే! పాపం, అలాంటి లోపటంలో పడబోతున్న రుధిర ఇలా ట్రీట్ ఇచ్చి నెలబ్రే చేసుకుంటుంటే ఏం మాట్లాడను చెప్పు?"

"నథింగ్ టు సే.. అంటూనే నాందేడు చాంతాడంత లెక్కర్ ఇచ్చావు కదే! అయినా ది శుభమా అని పెళ్లి చేసుకోబోతుంటే దాని ఉత్సాహంతా నీరుకార్చేసేటట్టు ఆ మాటలేంటే?" ముఖం చిట్టిన అడిగింది మేఘన.

"నేను జరుగుతున్నదే చెప్పాను! నా ఉద్దేశంలో పెళ్లిచే సుకున్న ప్రతి వ్యక్తి తన జీవితా గాగస్వామితో, ఏదో ఒక సందర్భంలో ఏదో ఒక విషయంలో కాంప్లైజ్ అయి తీర వలసిందే! అలా ఎదుటివ్యక్తి తనకిష్టంలేని దాని గురించి కాంప్లైజ్ అయి బలవంతంగా కలిసి బ్రతకడం కంటే అసలు పెళ్లి చేసుకోకుండా వుండడమే మేలని నా అభిప్రాయం!"

"అబ్బ... దాస్నొందుకు కదిలింది రే! ప్రేమ, పెళ్లి లాంటి విషపదార్థాలతో అమృతతుల్యవై తన జీవితాన్ని విష మయం చేసుకునే టైప్ కాదే అది. అసలు ఎంచక్కా ఎడారిలో ఏకాకిలా బ్రతికేయడంలో ఏం ఆనందం మీకేం

చూస్తూ చెప్పడం మొదలెట్టిన మేఘన మధ్యలో కలగజే సుకోబోయిన ప్రజ్వలను చేతి సంజ్ఞతో వారించి మళ్లి తన వాదనను కంటిన్యూ చేసింది.

"నువ్వలా చెప్పడంలో లాజిక్ ఉంది. సరే! ఒకర్నికరు పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్న యువతీయువకులు పెళ్లితో ఒకటైతే వాళ్ల మ్యారేజ్ లైఫ్లో కూడా మనస్ఫర్థలోచ్చే అవ కాశం వుండంటావా?"

సరదాగా మొదలైన టాపిక్ కాస్తా సీరియస్గా మారి పోవటంతో వాదనకు దిగిన స్నేహితురాళ్లను గమనిస్తున్న రుధిర ముఖంలో ఆనందం స్థానే ఆందోళన చోటుచేసు కుంది. కాబోయే పెళ్లి కూతురి పరిస్థితిని ఏమాత్రం పట్టించుకోకుండా మేఘన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పింది సంహిత.

"వాళ్లిద్దరూ ఎటువంటి అవలక్షణాలు లేనివాళ్ల యితే వాళ్ల మ్యారేజ్ లైఫ్ సక్సెస్ఫుల్గా సాగిపోతుంది. అందులో అనుమానం లేదు"

"మరి అలాంటి పెళ్లిలో అంత నమ్మకమే వున్నప్పుడు, నిన్ను మనస్ఫూర్తిగా ఇష్టపడిన సాత్విక్ ప్రేమనెం దుకు కాదన్నావ్?" స్నేహితురాలిని నిలదీసింది మేఘన.

వాళ్లిద్దరి సంభాషణ ఊహించని మలుపు తిరగడంతో ప్రజ్వల, రుధిరల ముఖాల్లో ఆశ్చర్యం చోటుచేసు కుంది. ఆ ప్రశ్నను ఎక్స్పెక్ట్ చేయని సంహిత, ఒక్క క్షణం మౌనం దాల్చి, మేఘన నుంచి చూపు మరల్చుకుండా చెప్పింది.

"సాత్విక్... నన్ను మాత్రమే ప్రేమిస్తే ఆ మిస్టర్ క్లీన్

ప్రేమకు నేనెప్పుడో 'యస్' అనేదాన్ని"- 'మాత్రమే' అనే పదాన్ని ఒత్తి పలికిందామె.

"నీ కంటే ముందు అతను వేరే అమ్మాయిని ప్రేమించాడనేగా నీ అభ్యంతరం? ఆ అమ్మాయి ప్రాణాంతకమై వ్యాధితో చనిపోయిందని తెలిసీ, నువ్విలా మాట్లాడిన ఏమీ బాగోలేదు" స్నేహితురాలి అంతరంగాన్ని చదివేసిన మేఘన అడిగింది.

"అంటే, ఆ అమ్మాయి చనిపోయింది కాబట్టి, ఆ ప్రేమను ఆమెపై నుండి నాపైకి షిఫ్ట్ చేసుకున్నావా? అందుకు నేను ఒప్పుకోవాలా?" సంహిత ఆవేశాన్ని కంట్రోల్ చేసుకుంటూ మళ్లి చెప్పింది.

"అసలతనిది నిజంగా ప్రేమేనా? ప్రేమంటే, అది ఒక రిపైనే కలగాలి. వారితోనే అంతమవాలి. తలలో తురుము కునే పువ్వులా, వాడిపోగానే విసిరిపారేసి మరో పువ్వుకోసం ఎగబడదాన్ని ప్రేమ అనరు"

"కానీ, వాడిపోయిన పూలదండను తీసి, మరో పూల దండతో దేవుడి వదాన్ని అలంకరిస్తాం కదా! అది కూడా తప్పేనంటావా?"

"సాత్విక్ దేవుడంతటి మహనీయుడేం కాదే! మామూలు మనిషి!"

"అంటే, నీ ఉద్దేశం ప్రకారం సాత్విక్ ప్రేమించిన అమ్మాయి చనిపోయినా, ఆమె జ్ఞాపకాలనే ప్రేమిస్తూ, మరో తోడు కోరుకోకుండా జీవితాంతం ఒంటరిగానే బ్రతికే యాలంటావా?"

"యస్. అదే నిజమైన ప్రేమకు అర్థం"

"హలో మేడమ్! ఇది బ్లాక్ అండ్ వైట్ సినిమా కాదు. మల్టీకలర్ జీవితం" బరువెక్కిన వాతావరణాన్ని తేలికపరచటం కోసం హాస్యంగా మాట్లాడబోయింది ప్రజ్వల.

"అందుకే, అతని ప్రేమనంగీకరించి, నా జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోదలుచుకోలేదు"

అంతలో బేరర్ బిల్ తీసుకురావడంతో, నలుగురమ్మాయిలు మౌనం దాల్చి బిల్ చెల్లించి అక్కడి నుంచి నిష్క్రమించారు.

ఆ సంఘన జరిగిన కొద్ది రోజులకి రుధిర పెళ్లి రంగ రంగ వైభవంగా జరిగిపోయింది. అదే సంవత్సరంలోనే ప్రజ్వల, మేఘనలు కూడా పెళ్లిళ్లు చేసుకుని, లైఫ్లో సెటిలయిపోయారు. సంహిత మనస్తత్వాన్ని ఎరిగిన ఆమె తల్లిదండ్రులు మాత్రం పెళ్లి విషయం పూర్తిగా ఆమెకే వదిలేశారు. అన్ని విధాలా నచ్చిన వరుణ్ణి ఒక సంవత్సరం లోగా వెతికి తేవాలని, లేదంటే తాను తెచ్చిన సంబంధాన్ని అంగీకరించి తీరాలని కూతురికి కండిషన్ విధించాడు సంహిత తండ్రి రామకృష్ణ. షరతు విధించాడన్న మాటే గానీ గడువు పూర్తయ్యాక బలవంతంగా పెళ్లికి ఒప్పించి, కూతురి మనసు నొప్పించడం అతనికి ఇష్టంలేదు.

రోజులు వారాలై, వారాలు నెలలై సంవత్సరం గడువు పూర్తికావస్తున్నా, జీవిత భాగస్వామిని ఎన్నుకునే విషయంలో నిరాసక్తంగా ఉండిపోతున్న కూతుర్ని చూసి మనసులో మధనపడడం తప్పించి, ఏమీ చేయలేకపో

యాడా తండ్రి ఆలా రోజు ను నిస్సారంగా గడుస్తుండగా, ఓ శుభవమయంలో నం. తలో మార్పు తీసుకురావడానికి ఉపయోగవడే మొర్రు లాంటి ఆలోచన ఆయనకు తట్టింది. అదే ఆదనుగా ఆ ఆలోచనకు కార్యరూప మిస్తూ, పెళ్లిళ్లయిన స్నేహితురాళ్లని కలసి వాళ్లతో కొద్ది రోజులు గడిపి రమ్మని కుటుంబ సభ్యులతో ఇచ్చాడాయన. ఆ వలహా సంహితకూ సంబంధంతో, ప్రయాణానికి సిద్ధపడిన ఆమె ముందు రుధిరను కలవాలమకుంది.

కళ్లు చెదిరే ఇటాలియన్ ఫర్నిచర్. కాళ్ల కింద నలిగే కాఫీరీ కాఫీ ట్రే, రాజసాధాన్ని తలవించే ఆ ఇంట్లో ఆప్యాయత మరగాలకు ప్రతిరూపంగా అన్యోన్యంగా మనలుకొంటున్న రుధిర, శిశిర దంపతులను చూసిన సంతోషము చూపుటవడింది. ఆ భార్యభర్తల సంగత్యంలో రోజులు క్షణాల్లా గడిచిపోయాయి. రుధిర పెళ్లికి ముంద ఇచ్చిన ప్రీట్లో- ఆమె ఎదుర్కోబోయే మ్యారీడ్ లైఫ్ గురించి, తాను వెలిబుచ్చిన అనుమానాలన్నీ, కారపాట్లనే అభిప్రాయం సంహితలో వ్రాపడుతుండగా, ఊహించని ఓ సంఘటన జరిగింది.

ఓరోజు నీళ్ల బాటిల్ కోసం ఫ్రీజ్ తెరచిన సంహితకు అక్కడ బీర్ బాటిల్ కనిపించడంతో- అసలు కథ ఆరంభమైంది.

అప్పటి వరకు ఉన్నతంగా ఊహించుకున్న రుధిర సంసారం ఒక్కసారిగా నేలమీదకు కుప్పకూలిపోతున్నట్టుగా అస్పించిందామెకు. 'అంత మంచి పాజిషన్లో వున్న శిశిరకు ఇంత దురలవాటేమిటో? అని అప్పటికి మనసులో భయపడి ఊరుకున్నా, అలాంటి అలవాటున్న అతనితో రుధిర ఎలా కాంప్రమైజ్ అవగలిగిందో తెలియకపోయింది. అనుమానం చూపమనసులో అనుమానాన్ని రుధిర ముందుంచాడు.

"నెలకోసారి డ్రైనర్ మీ నాతో కబుర్లు చెబుతూ, బీరు తాగే ఆయనకున్న చిరుసరదాలో నాకు తప్పేమీ కన్పించలేదే!" సంహిత అనసూనాన్ని తేలిగ్గా తేల్చేసింది.

రుధిర. "కాంప్రమైజ్ అయిపోయానని ఒక్క ముక్కలో చెప్పరాదూ"

సూటిగా అడిగింది సంహిత. "భలేదానివే. కాంప్రమైజ్ అవడానికి తెగతెంపులు చేసుకోడానికి ఇదేమంత పెద్ద విషయంగా నాకు అనిపించలేదే. బార్లో కూర్చుని బీర్లన్నీ ఊదేసి, జేబులు దులుపుకోనే బదులు నా చేతులమీదుగా బీరుతాగి ఆ సరదా ఏదో ఇంట్లోనే తీర్చుకోమని నేనే సలహా ఇచ్చాను" రుధిర చెప్పిన సమాధానంతో కన్ఫిస్ అవని సంహిత- "ఎమో రుధిరా, నువ్వెన్నయినా చెప్పు. నాకు మాత్రం..." వాక్యం పూర్తి చేయడానికి తటవటాయింది.

"ఇష్టం లేకపోయినా, తప్పనిసరి అయి

కాంప్రమైజ్ అయిపోయినట్టు అనిపిస్తోంది కదూ!" సంహిత సగంలో ఆపేసిన వాక్యాన్ని పూర్తిచేసింది రుధిర. ఆ సమాధానంతో ఆశ్చర్యంగా చూస్తుండిపోయి, సంహితనే చూస్తూ మళ్ళీ చెప్పడం మొదలెట్టిందామె. "నువ్విక్కడున్న వారం రోజుల్లో నువ్వు గమనించావుంటావు... నేనంటే ఆయనకు ప్రాణం. ఏ ఒక్క విషయంలోనూ నాకు లోటు చేయరు. నా సరదాలనెప్పుడూ కాదనరు. నా మాటకు విలువిస్తూ, నన్ను నోప్పించకుండా మనసెరిగి నడుచుకునే ఆయనను, ఆయనలోని మునుగుణాలను పక్కన పెట్టి, ఆ ఒక్క సరదా కారణంగా అపహింసించుకోమంటావా? అసలది ఎంతవరకూ సమయం నమో నువ్వే ఆలోచించు" రుధిర నోటి నుంచి వస్తున్న మాటలన్నీ నేరుగా సంహిత మనసులో స్థిరపడిపోయిన అర్థంలేని అభిప్రాయాలను చెదరగొట్టడం మొదలెట్టాయి. జీవితంలో మొదటిసారిగా, ఎదుటివ్యక్తి స్థానంలో వుండి ఆలోచించడం మొదలెట్టింది సంహిత. ఆ తర్వాత అక్కడ గడిచిన రెండేళ్లలో ఆ దంపతులు

గోగుమ్మళ్ల కవిత

అన్యోన్యతను నిశితంగా గమనిం అర్థం చేసుకున్న సంహిత తన అభిప్రాయం పాటలనే నిర్ణయానికొచ్చింది. ఆ తర్వాత, తన మరో ప్రాణ స్నేహితురాలు ప్రజ్వలను కలవడం కోసం ప్రయాణమైంది సంహిత!

ప్రజ్వలది ప్రేమ వివాహం. అంబలేనూ మతాంతర వివాహం. తమ ప్రేమను అంగీకరించని పెద్దల్ని ఎదిరించి పెళ్లి చేసుకున్న ఆ జంట... ఎవరి ఆరా లేకుండా, ఉన్న దాంట్లో సంతృప్తిగా అంతకుమించి ఆనందంగా కాపురం చేసుకోవటం చూసి చాలా సంతోషపడింది సంహిత. ఎటువంటి ఆడంబరానికి స్థానంలేని, ధ్య తరగతి జీవితాలకు అర్థం పట్టే విధంగా వుండే ఆ విన్న పెంకుటింట్లో... ప్రజ్వల కబుర్లతో నాలుగు రోజులు ఇట్టే గడిపేసింది సంహిత.

ఆరోజు ఉదయం-

తను రాత్రి భోజనం చేయకపోతే వల్ల మిగిలిపోయిన అన్నం గురించి, ప్రజ్వలను ఎలా వాట్లెస్తున్న ప్రజ్వల భర్త శ్రీరామ్ మాటలు ఆమె చెప్పడంతో వుండకపోతే, అక్కడే మరో రెండ్రోజులు గడిపి వుండేదేమో! కానీ మితి మీరిన పాదుపుతో పీనాసిగా వ్యవహరిస్తున్న శ్రీరామ్ తీరు ఏమాత్రం నచ్చక, ఆరోజే ప్రయాణానికి సిద్ధమైంది.

“అదేంటి అంత సడెన్ గా వెళ్ళాలని డిసైడైపోయావ్? కొంపదీసి, ఉదయం ఆంబలేన మాటలు విని మిస్ అండర్ స్టాండ్ చేసుకోలేదు కదా సంహిత ముఖం లోకి అనుమానంగా తేరిపార చూస్తూ అడిగింది ప్రజ్వల.

ఆ ప్రశ్నకు మౌనంగా ఉండిపోయింది సంహిత.

“ఆయన దుబారాను సహించే పునిషి కాదే! ఆహారం దగ్గర మరీనూ! అన్న పరబ్రహ్మ స్వరూపం కాబట్టి వేస్ట్ చేయకూడద బాబు. అంతే తప్పించి నువ్వు అపార్థం చేసుకున్న పీనాసి కాదే ఆయన. అయినా ఆయన మాటలు నిన్ను నొప్పించి వుంటే, క్షమించు” స్నేహితురాలి చేతులు పట్టుకుని అభ్యర్థించింది ప్రజ్వల.

“ఛ... అంత మాటోందుకే, మేఘనను కూడా కలవాలనుకుంటున్నాను. అందుకే బయల్దేరదామనుకుంటున్నాను. ప్లీజ్... నన్నాపకే” ప్రజ్వల మాటలతో మనసు కుదుటపడలేక సంహిత, ప్రజ్వల చేయి విడిపించుకుని తన గదిలోకి వెళ్లి బ్యాగ్ సర్దే నిలో పడిపోయింది. అంతలో, అక్కడ కొచ్చిన ప్రజ్వల భర్త శ్రీరామ్- ప్రయాణానికి తయారవుతున్న సంహితను చూసి ఆమెని పలకరించాడు.

“వచ్చి నాలుగు రోజులు కూడా కాలేదు. అప్పుడే తిరుగు ప్రయాణమా! మీరింకా కొద్ది రోజులు

వుండారు కదా అని, మీకిష్టమైన మునక్కాయ పచ్చడి, మా ఆవిడచేత పెట్టిద్దామని, ఇదిగో, ఇప్పుడే బజార్ నుండి కావలసిన సరంజామా అంతా పట్టుకొచ్చాను. మీరు ఇంకొచ్చి రోజులు మాతో సరదాగా గడిపికానీ ఇక్కడుంచి బయల్దేరేది లేదు” నవ్వుతూ చేతిలోని సంచీలను భార్య చేతికొదిస్తూ చెప్పాడతను.

• “సర్వాలేదే ఏమో అనుకున్నాను. నేను మర్చిపోయినా పెళ్లినాడు సంహిత గురించి చెప్పిన విషయం బాగా గుర్తుపెట్టుకున్నారే” నవ్వుకుంటూ లోపలికెళ్లింది ప్రజ్వల. ఆమెనే అనుసరించిన శ్రీరామ్, సేరుగా పెరట్లో కెళ్లి వెట్టునుంచి మునక్కాయలు దులుపుతూ వంటింట్లో వున్న భార్యనుద్దేశించి గట్టిగా చెప్పాడు.

“మోయో, ఆ రెండో ప్యాకెట్లో సంహిత కోసమని శారీ కొన్నాడు. ఆవిడ వెళ్లేటప్పుడు, పచ్చడి సీసాతోపాటు ఆ చీర పెట్టడం గుర్తుంచుకో!”

శ్రీరామ్ మాటలు సంహిత చెవిన కూడా

పడడంతో అతని ద్వంద్వ ప్రవర్తనకు ముందు ఆళ్ళ రక్తం యినా, ఆలస్యంగా అర్థం చేసుకుని, అనందించే ప్రజ్వల బలవంతంపై మరో నాలుగు రోజులు అక్కడే వుండిన సంహిత ప్రయాణానికి సిద్ధపడుతుండగా, ఆ గదిలో అడుగుపెట్టింది ప్రజ్వల.

చేతిలో చీర స్నేహితురాలి చేతిలో వుంచి, మంచం కుర్చుంది ప్రజ్వల. “మళ్లి చెప్పున్నానని అనుకోకు ఆయన బిహేవియర్ నిన్ను ఇబ్బంది పెట్టివుంటే ప్లీజ్ ఫర్ గివ్ హిమ్”

“అయ్యో! అలాంటిదేం లేదే! నేను అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నంలో మీవారి పాదుపరితనాన్ని, పీనాసితనంగా అపార్థం చేసుకున్నానే!” ప్రజ్వల పక్కనే కూర్చుని చెప్పింది సంహిత.

“మాది ఇంటర్ కాస్ట్ మ్యారేజ్ అనే సంగతి నీకూ తెలుసు కదే! మా వివాహం అన్ని వైపుల్నుండి మార్గాల్ని మూసేస్తే, కట్టుబట్టలతో గడపడాటిన మేమిద్దరం మరొకరి ముందు చెయ్యి చాపకుండా మా కాళ్ళమీద మేము

ఇదేమిటబ్బా!

నేను పెళ్లంటూ చేసుకుంటే అక్షయ్ ఖన్నాలాంటి కుర్రాడినే చేసుకుందాను- అంటూ అమీషా పటేల్ ఈమధ్య నెలవిచ్చింది. అక్షయ్ అంటే అమీషాకి అంత 'ఇది' ఎందుకబ్బా అనే డౌటు అందరికీ రావడం సహజం. అక్షయ్ ముఖం ఎంతో కాంతివంతంగా చూడముచ్చటగా వుంటుందిట. మరి అతని 'లాంటి' వాడిని కాకుండా అతన్నే చేసుకోవచ్చుగా అంటే అలాంటి వుద్దేశాలేం లేవట. అమీషా మాటలకి అర్థం ఏంటో మరి!

నిలబడాలని ఆ క్షణమే నిశ్చయించుకున్నాం. ఆయన కాంట్రాక్టర్ గా కెరీర్ స్టార్ట్ చేశారు. ఆయన తెచ్చే కొద్ది సంపాదనతోనే ఇల్లు గడవాలి. అందుకే ఇద్దరం మాకిష్టమైన ఎన్నో సరదాలను చంపుకున్నాం. అనవసర ఖర్చుల్ని తగ్గించుకున్నాం. అలాగని డబ్బుకి కక్కుర్తిపడి అసంతృప్తితో రోజుల్ని నెట్టుకొచ్చేంతగా ఆపుల్ని కూడా ఆదరించలేనంతగా హీనస్థితికి మేమింకా దిగజారలేదే” తలవంచుకుని చెప్పుకుపోతున్న స్నేహితురాలి భుజంపై చెయ్యి వేసింది సంహిత.

“మనసులో అనవసరమైన అనుమానాలు పెట్టుకుని, నిండైన మీ సంసారంలో లేని లోటును వెదికే ప్రయత్నంలో మీవారిని పీనాసి అని అపార్థం చేసుకున్న నన్ను... నన్ను క్షమించవే” సంహిత కంఠం జీరబోయింది.

అపార్థం వీడి తేలికైన మనసుతో, తన మూడవ స్నేహితురాలు మేఘనను కలవడానికి ప్రయాణమైంది సంహిత.

మేఘన భర్త పేరు పొందిన కార్మికాలజిన్సు. 'నవ్వు... నవ్వించు' అనే నూత్రాన్ని సర్వదా అనుసరించే

నరదా వ్యక్తికి భార్య అయిన మేఘన అదృష్టవంతురాలని అనుకోకుండా వుండలేకపోయింది సంహిత. ఇంట్లో వున్నంతసేపు కామెంట్లతో కలిపితే, నరదాగా గడిపేసే మోహన్ పట్ల ఆమె మనసు అభిమానం ఏర్పడింది. ఆయితే ఏలుస్తూవుండలా ఆ స్నేహితురాళ్లతో చెట్టాపట్టా లేనుకుని వికారాకోసం వటుంతులకుమించి, తను అక్కడికిచ్చింది మొదలు పొగట్టు వన్న విలువైన. వస్తువేదో దొరికినట్లు తన మక ఆదోలా నాడడం ఏమాత్రం సంహితకు నచ్చలేదు.

అలాంటి భర్తతో ఎలా ఆస్యంగా మనలగలుగుకోవడో ఆర్థికాని సంహిత ఓరో ఏకంగా మేఘననే అడిగేసింది.

“అంత ఇంటిమేట్గా... ఆ నువ్వు పక్కన లేకుండా, ఆ స్నేహితురాళ్లతో ఎక్కడికంటే అక్కడికి మీ ఆయన చెక్కేయడం. నువ్వెలా సహించావుగానీ, నాకు మాత్రం ఏమాత్రం నచ్చలేదే!”

సంహిత అనుమానాన్ని ఊహించిన మేఘన- “నంసారం అనేది నమ్మకం అనే పునాది మీద కట్టిన భవంతి లాంటిది. ఆ పునాది లంగా వున్నంతకాలం ఆ నంసారానికెప్పుడూ ప్రమాదం రాదు. మా ఇద్దరి మధ్య వున్నవి అంతులేని ప్రేమ, అంతుకుమించిన నమ్మకంగానీ ఆర్థంలేని అనుమానాలు కావే మరో మాటకు అవకాశం లేకుండా చెప్పింది.

ఆ సమాధానంతో మేఘనను మెలిపెడుతున్న మోహన్ ప్రవర్తన గురించి వెంటి చేయదలచుకున్న కోరికను మనసులోనే అణిచేసుకుని మౌనం దాల్చింది సంహిత.

“బయటకలా కనిపించే ఆయన మనసులో స్థానం నా ఒక్కదానికేనే! ఈ ప్రయం ఇంత కొద్ది నమయంలో నీకు అవగతమయ్యేలా మాటల్లో చెప్పడం కష్టం. అన్నట్టు... ఈరోజు నువ్వు ఊరెళ్లిపోతున్నావని తెలిసి, హాస్పిటల్ కి వెళ్లబోతూ ఈ గిఫ్ట్ నీకివ్వమని ఇచ్చి వెళ్లారు. తీసుకో” అంటూ బాగు పట్టిలున్న గిఫ్ట్ బాక్స్ ఫ్రెండ్ చేతిలో పెట్టింది మేఘన.

మనసులో ఆలోచనలు రుగులు తీస్తుండగా, ఆ గిఫ్ట్ ఇవ్వడం వెనుక మోహన్ అంతరాధాన్ని మేఘనతో చెప్పేయాలనుకుని సంహిత నోరు తెరవబోయింది. అంతలో... “ఇవి ఆయనెంత ఇష్టపడి తన చెల్లెలి పెళ్లికోసం తయారుచేయించిన వస్త్రాలే! ఆ అమ్మాయి యాక్సిడెంట్ లో చనిపోవడంతో జ్ఞాపకంగా వీటిని ఆయన బీరు వాలోనే దాచారు. నువ్వు ఆయన చెల్లెలిలా వున్నావట. నువ్విక్కడికొచ్చిన క్షణం నుంచీ నాతో ఎన్నిసార్లు అన్నారో ఆ మాట. తేబుట్టువుగా భావించి ఇస్తున్న బహుమతిని స్వీకరించమని నీతో చెప్పమన్నారే!” మేఘన చెప్పటం ముగించింది.

మేఘన మాటలు విన్న సంహితకు తన మీద తనకే అనన్యమేసింది. మనసులో అనుమానమంతా కన్నీరుగా ప్రవహించింది. అప్పటికి నరదా గుండెల్లో బిగించిన ట్టిన బాధంతా మాటల వెల్లడి ప్రవహించడం మొదలై

ఉంది. “ఎదుటి వ్యక్తి ఇష్టాఇష్టాలను, అభిప్రాయాలను గౌరవించి మనసుకునే మీ నిండు మనస్తత్వాలలో కాంప్రమైజేషన్ లోపం చూపించి, అర్థంలేని, ఎందుకూ పనికిరాని అభిప్రాయాలతో ఇప్పుడు మీరంతా అనుభవిస్తున్న ఇంతటి ఆనందాన్ని దూరం చేసుకున్నాను. స్నేహితులైన మీరు ముగ్గురూ పెళ్లిళ్లు చేసుకుంటుంటే మీ భవిష్యత్తుల గురించి అర్థరహితంగా వాదించాను. కానీ ఇప్పుడు మీ కాపురాలు చూశాక, లోపం ఎదుటివ్యక్తిలో కాదు, నాలోనే వుందని నాకర్థమైంది” ఒక్కసారిగా బరస్ట్ అయిన సంహితను ఆపదల్చుకోలేదు మేఘన.

“అనుమానాలతో అపోహలతో ప్రతి మనిషిలో తప్పుల్ని ఎంచి, నాకు దగ్గర కాబోయిన వ్యక్తుల్ని దూరం చేసుకున్నాను. నా జీవితాన్ని చేజేతులా నేనే నాశనం చేసుకున్నాను”

“ప్రతి వ్యక్తికీ కొన్ని ఇష్టాఇష్టాలు వున్నట్టే, ఆ వ్యక్తి మన ప్రయత్నంలో భాగంగా కొన్ని బలహీనతలు కూడా వుంటాయి. ఆ బలహీనతల్ని అవలక్షణాలుగా అపార్థం చేసుకునేటట్టు అయితే ఈ భూప్రపంచంలో అవి లేని ఏ ఒక్క వ్యక్తి నీకు కనిపించడు. ఇప్పటికీ మించిపోయిందేమీ లేదు. నిన్ను ప్రాణాధికంగా ఇంకా ప్రేమిస్తూనే వుండిపోయిన సాత్వికతతో పెళ్లికి అంగీకరించి, జీవితాన్ని పండించుకో!” స్నేహితురాలిని అనునయిస్తూ, చెప్పింది మేఘన.

మేఘన మాటలతో చివ్వున తలెత్తిన సంహిత అశ్చర్యంగా అడిగింది- “సాత్విక్ ఇంకా నన్ను ప్రేమిస్తూనే వున్నాడా?”

ఎక్స్ పోజింగ్ రోల్!

ఆచి తూచి పాత్రల్ని సెలెక్ట్ చేసుకుంటున్న బిషాసాబసు, పూజాభట్ నిర్మిస్తున్న ‘జిన్స్’ చిత్రం నుంచి పక్కకి తప్పుకుంది. ఈ చిత్రంలో తనను కేవలం ఎక్స్ పోజింగ్ చేయడానికి మాత్రమే ఉద్దేశించి, ఓ పాత్ర క్రియేట్ చేశారని, ఇలాంటి కారెక్టర్స్ చేయడం తనకు నచ్చక పోవడం వల్లనే ఈ సినిమా తను చేయబోవడం లేదని తేల్చిచెప్పేసింది బిషాసా.

“అవును. నిన్ను తప్ప... నన్ను రుధిరను, సజ్జలను ఇప్పటికీ కలుస్తూనే వున్నాడు కలిసి పప్పుడల్లా... నిన్ను తనతో పెళ్లికి ఒప్పించమని అడుగుతూనే వున్నాడు” నవ్వుతూ చెప్పింది మేఘన.

“అతని ప్రేమను తూలనాడి, చులకన చేసి నేను పెద్ద తప్పే చేశాను. అయినా అతనింకా నన్నే కోరుకుంటున్నప్పుడు అతనితో పెళ్లికి అంగీకరించి నా తప్పు దిద్దుకోవాలని వుంది” చెప్పింది సంహిత. మబ్బులు వీడిన జాబిల్లలా వెలిగిపో

తున్న ఆమె ముఖంలో ఆనందం ప్రతిఫలించడం మొదలైంది. “అయితే ఈ శుభవార్త నేరుగా సాత్వికతనే చెప్పేయవే” అంటూ హుషారుగా సంహితకు కార్డ్ లెన్ ఫోన్ అందించింది మేఘన. “ఉహూ... ముందీ విషయం డాడీతో చెప్పాలి” అంటూ ఫోన్ డయల్ చేసి, తండ్రితో మాట్లాడింది సంహిత. కూతురు చెబుతున్న శుభవార్త విన్న రామకృష్ణ తన ప్లాన్ గ్రాండ్ సక్సెస్ అయినందుకు, చిన్నపిల్లాడిలా గంతులేశాడు.

